

1) *Lånefinansiering af den kommunale grundkapital.* Ved ombygning af plejehjem og beskyttede boliger vil der blive åbnet mulighed for, at kommunerne får adgang til fuld lånefinansiering af den kommunale grundkapital. Dette vil ske ved, at Indenrigsministeriet efter ansøgning i det konkrete tilfælde bevilger dispensation inden for en særlig lånepulje, der oprettes til formålet.

2) *Udvidelse af bygherrekreds.* Bygherrekredsen for ældreboliger udvides, således at amtskommunerne kan tilvejebringe ældreboliger til brug for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicaps.

3) *Støtte til etablering af servicearealer.* Der åbnes mulighed for statslig støtte til etablering af servicearealer til nye ældreboliger samt – inden for en årlig kvote på 500 boliger – til eksisterende ældreboliger i form af servicearealtilskud på maksimalt 4.000 kr. årligt pr. boligenhed i bebyggelsen.

Herudover indføres en decentral klageadgang over anvisning til ældreboliger, en ret til refusion af individuel boligstøtte fra den tidligere opholdskommune ved flytning over kommunegrænser samt ændrede regler for bortfald af boligydelse ved flytning til plejehjem m.v.

Endelig indeholder forslaget en række ændringer hovedsagelig af mere redaktionel og teknisk karakter, som knytter an til lovforslagets målsætning om flere plejeboliger.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Man gik til dagsordenens punkt 27, som var:

27) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 1704

1) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvordan vil den danske regering garantere, at der ikke opstår en 2. division af lande, som søger optagelse i EU?«

Skriftlig begrundelse

Statsministeren peger i en kronik i Det fri Aktuelt den 18. maj 1995 på et helt afgørende problem, nemlig opdelingen af de lande, der søger optagelse i EU, i en 1. og 2. division.

Det fremgår, at statsministeren over for de baltiske lande har garanteret, at der kun er én division af potentielle medlemmer i forhold til EU, og at alle ansøgerlande skal behandles ens.

Efter Enhedslistens opfattelse er dette en urealistisk eventyrpolitik, der ikke bygger på en realistisk bedømmelse af mulighederne. Det helt overvejende sandsynlige resultat af udvidelsesplanerne er desværre, at der opstår en ny deling af Europa ned langs Polens østgrænse. Det er en af grundene til, at en udvidelse af EU er en dårlig idé.

Spørgsmålet er imidlertid, hvordan statsministeren vil indfri sine vidtgående løfter til de baltiske lande. Alt tyder på, at optagelsesforhandlingerne i EU reelt kommer til at omfatte Polen og Tjekkiet samt måske Ungarn eller Slovenien. Men dermed er EU's vilje til at optage nye lande efter alt at dømme også udtømt langt ud i fremtiden.

Heroverfor kunne man naturligvis forestille sig, at Danmark gør optagelsen af de baltiske lande i EU til et ultimativt krav på regeringskonferencen.

Det vil – i hvert fald formelt traktatmæssigt – være muligt for Danmark at blokere alle forhandlinger på EU's regeringskonference, indtil de øvrige EU-lande har accepteret, at alle ansøgerlande behandles på lige fod. Men prisen for Danmark vil være enorm. Det ville jo betyde, at den danske regering så til gengæld måtte acceptere de store EU-landes krav om vidtgående nye unionskridt.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er et problem, at statsministeren tilsyneladende over for de baltiske lande er kommet med løfter, som det ud fra enhver realistisk betragtning vil være umuligt at indfri. Det er efter min mening en forkert måde at føre udenrigspolitik på. Jeg håber, vi kan få klarlagt, at regeringen meget vel må være klar over, at det ikke er realistisk, at der inden for en overskuelig årrække vil blive optaget ret mange nye lande i EU, og at de jernhårde økonomiske konvergenskrav, som EU opstiller som betingelse, umuliggør dette projekt, og at det derfor vil være særdeles ufornuftigt, hvis statsministeren,